

dok 290

Kultur- og kirkedepartementet	
KI	
Saksnr. 200800738	Dato. 3.9.08
Kode. KI-501	Bch. ....

Kultur- og kirkedepartementet
Postboks 8030 Dep.
0030 OSLO

Høringsuttalelse - Styrket demokrati i Den norske kirke

Generelt

Gruppens mandat har primært vært å styrke den demokratiske forankringen til de kirkelige råd. Grunntanken er preget av at når staten gir fra seg makt, skal denne makten gå til "folket", dvs en betydelig større del av den kirkelige medlemsmasse enn i dag. Dette høres jo bra ut. Skal man være kritisk, må vi også si at dette er en sårbar ordning. Den kan åpne for større grad av populisme, og lokal mobilisering i forbindelse med spesielle saker (for eksempel homofili) kan lett gi store utslag.

Arbeidsgruppen stiller ikke spørsmål om det er naturlig og riktig å overføre folkestyre-prinsippene fra den politiske verden til Kirken. Demokrati i kirken må imidlertid omfatte medbestemmelse og engasjement som baserer seg på en felles plattform, og dette må ikke forveksles med felles meninger. Demokrati må også knyttes til informasjon og kunnskap om aktuelle saker. Her er det store forskjeller mellom demokrati i politisk sammenheng og i Kirken.

Noen av de løsninger utvalget har kommet fram til kan synes å styrke demokratiet. De styrker i så måte folkekirken, med trykk på "folk". Samtidig kan to andre grupper svekkes: Kirkens ordinerte arbeidere (prester, biskoper, kateketer etc.) og den aktive menighetskjerne. Dette må man i hvert fall være klar over. For det handler her om en overføring av makt og innflytelse.

Forslaget legger også opp til en betydelig økning av antall tillitsvalgte til bispedømmeråd og kirkemøte. Det antydes at omleggingen vil koste opp mot 110 millioner kroner. Da må vi spørre: Er det slik vi ønsker å prioritere? For så mye penger kunne man fått eksempelvis 50 nye preste- eller kateket-stillinger.

Kommentar til de konkrete forslagene

5.2.1: Forslaget vil for Borgs del mer enn fordoble antall leke medlemmer av bispedømmeråd og kirkemøte. Vi mener at en så markert utvidelse ikke er hensiktsmessig, og er langt fra overbevist om at dette styrker demokratiet. Etter vår oppfatning blir et Kirkemøte med 125 medlemmer unødvendig stort.

5.2.2: I et styrket demokrati er det viktig at valgprosessen virker rettferdig og logisk, samt at den er lett forståelig for velgerne. Den beskrevne prosessen med preferansevalg kan på langt nær sies å tilfredsstille disse kriteriene. Den velbrukte ordningen med å krysse av for det antallet kandidater som skal velges bør fortsatt kunne brukes.

5.2.3: En demokratisk valgprosess betinger at velgeren vet hva han/hun stemmer på. Dette krever en omfattende informasjonsvirksomhet og engasjement hos befolkningen. Massemedia vil sannsynligvis ikke vise nevneverdig interesse for kandidatene hvis de ikke har kjente navn eller markerer seg med spesielle synspunkter i "hete" saker. I dag er det vanskelig nok å bringe ut informasjon til Kirkens medlemmer om kandidatene til menighetsrådsvalg, til tross for at kandidatene hører til nærmiljøet. Når det gjelder valg til Kirkemøtet/bispedømmerådet vil Kirkens medlemmer måtte forholde seg til en liste med stort sett ukjente personer. Det er

Enebakk menighetsråd

ganske urealistisk å regne med at kandidatene vil reise rundt å holde valgtaler og appeller, eller at folk vil møte opp og høre på dem.

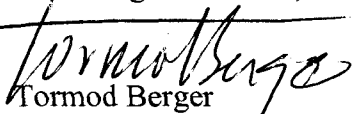
Dagens valgordning til bispedømmeråd innebærer at menighetsrådene får god informasjon, og velgerne har sannsynligvis en god forståelse for hva som kreves av kandidatene.

Valgordningen er omstendelig og tidkrevende, men er etter vår mening langt mer demokratisk enn den ordningen som foreslås av arbeidsgruppen. Vi bør holde fast på at den demokratiske prosess konsentreres til ett valg: til menighetsråd, og at valg til sentrale rådsorganer ivaretas av våre tillitsvalgte, dvs menighetsrådene. Dette er enkelt, ryddig og demokratisk.

Kap 6: Forslaget om å flytte valget til samme dag som Stortingsvalg/kommunevalg, vil trolig styrke oppslutningen om valgene. Vi er enig i dette forslaget.

Kap 7: Det er helt logisk at tilsetting av proster legges til bispedømmerådet.

Kap 10: Kostnadene med demokratireformen må vurderes kritisk, særlig i forhold til en kirke som er sterkt underbemannet. Står vi i fare for å få en kirke hvor uforholdsmessig mange sitter i møter og bestemmer, mens få er ute og jobber i felten?

Tormod Berger
Leder av Enebakk menighetsråd